

Is Evolutie een Religie?

Dr. Tommy Mitchell & Dr. A.J. Monty White, 1-7-2010

Bron: <http://www.answersingenesis.org/articles/nab2/is-evolution-a-religion>

Vertaling en voetnoten door M.V.

Velen zullen de titel van dit artikel vreemd vinden. Zeker, het gaat over het ontstaan en de ontwikkeling van levensvormen op aarde, maar wat heeft dit met religie te maken? Evolutie is toch wetenschap, niet? En ons wordt gezegd dat dit moet losstaan van religieus geloof — tenminste in het leslokaal! Wel, laat ons eens zien of evolutie wel past bij echte wetenschap en of ze gekant is tegen religieus geloof. Om dat te doen moeten we bepaalde termen definiëren.

Wat is wetenschap?

Creationisten worden er dikwijls van beschuldigd onwetenschappelijk of pseudo-wetenschappelijk te zijn, terwijl tegelijk de evolutiegezinden zich kleden met de mantel van “echte wetenschap”. Maar wat *is* wetenschap eigenlijk? Volgens *The American Heritage Dictionary*, is wetenschap “**de observatie, identificatie, beschrijving, het experimenteel onderzoek, en de theoretische verklaring van fenomenen**”.^[1] Of om het simpeler te stellen: wetenschap omvat het observeren van dingen in de werkelijke wereld en het trachten te verklaren hoe deze werken. Het sleutelwoord is *observatie*.

Ziet u, creationisten geloven beslist wel in echte “observatiewetenschap”, soms “operationele wetenschap” genoemd. Wij verheugen ons elke dag in de voordelen van observatiewetenschap. Of het nu gaat over het vliegen in een vliegtuig, genezen van ziekten door de moderne geneeskunde, of het schrijven van een boek op een laptopcomputer, wij trekken voordeel uit de technologie die mogelijk wordt door echte observatiewetenschap. Deze hoogstandjes van de wetenschap bestaan in het heden en kunnen daarom aan onderzoek onderworpen worden.

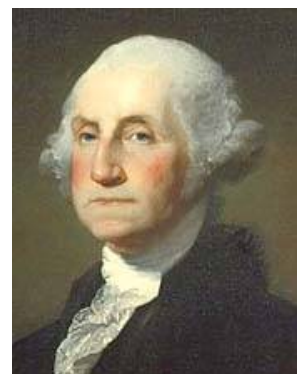
Een ander type van wetenschap is gekend als “historische wetenschap”, soms ook “wetenschap van de oorsprongen” (origins science) genoemd. Historische wetenschap is het proces van het gebruik van wetenschappelijke methoden in het heden om te determineren wat gebeurde in het verleden. Vermits de fysische wereld in het heden bestaat, bestaat ook alle bewijsmateriaal dat een wetenschapper tot zijn beschikking heeft in het heden. De wetenschapper bezit geen methode om het verleden in directe zin te onderzoeken; dus moet hij *veronderstellingen* maken om tot conclusies te komen. Maar, veronderstellingen zijn onbewezen en in het algemeen onbewijsbare geloofspunten. Veronderstellingen zijn niet meer dan ontoetsbare gissingen.

Dingen die gebeurden in het verleden zijn precies dat: verleden. Ze kunnen niet geobserveerd of getoetst worden in het heden. Ze kunnen niet herhaald of geverifieerd worden in het heden. Dan zal u kunnen vragen: hoe kunnen we dan zoveel *weten* over het verleden?

Het verleden begrijpen

Een voorbeeld kan deze zaak illustreren. Als u een kamer vol mensen zou vragen “geloof u dat George Washington een reële persoon was?” wat verwacht u dan als antwoord? Uiteraard zal iedereen zeggen dat hij of zij gelooft dat George Washington echt bestond.

Stel daarna deze vraag: “Kan u mij een manier aanreiken om zijn bestaan wetenschappelijk te bewijzen, d.w.z. middels een experimentele procedure?” De gebruikelijke antwoorden zijn dan: “Test zijn DNA”, of: “graaf zijn beenderen op”. Maar eigenlijk zullen deze methoden niet werken. Eerst en vooral: het DNA testen zal slechts werken als u reeds een geldig staaltje hebt van zijn DNA om mee te vergelijken. Als u zijn beenderen zou opgraven, zou u nog steeds niet kunnen bewijzen dat ze van hem zijn. Om enige

George washington

conclusie te trekken zou u enkele veronderstellingen moeten maken die gebaseerd zijn op dingen die u eigenlijk niet kunt toetsen.

Wel dan, als er geen wetenschappelijke methode is om te bewijzen dat hij leefde, hoe weten we dan dat George Washington bestond? Dat is gemakkelijk! We hebben een overvloedige historische documentatie over zijn leven. Deze documenten werden als echt beschouwd door de mensen die in die dagen leefden en ze worden niet betwist. Dus, we hebben betrouwbaar bewijs dat hij werkelijk op deze aarde wandelde. (Of hij al dan niet een kersenboom heeft omgehakt blijft nog steeds een kwestie van debat!)

Wat heeft dit te maken met evolutie?

Molecules-tot-mens-evolutie is gebaseerd op de premisse dat, door mutatie en natuurlijke selectie, organismen doorheen de voorbije 3 miljard jaren of zo, meer complex zijn geworden. Deze organismen zijn dan progressief gevorderd in een altijd toenemende rij van creaturen totdat, ten slotte, mensen op het toneel kwamen.

Als dan gevraagd wordt of iemand ooit een of ander soort schepsel heeft zien veranderen in een ander, dan is het antwoord altijd *nee*. Hiermee geconfronteerd zullen evolutionisten altijd tegenwerpen dat het *te traag gebeurt om gezien te worden*. De claim is dat het voor deze pijnlijk trage processen miljoenen jaren duurt om te gebeuren. Wel dan, als het proces te traag is om gezien te worden, hoe weten we dan dat het überhaupt gebeurde? Ten slotte was er niemand aanwezig om al deze organismen traag te zien veranderen in meer complexe vormen. Ook is er geen manier in het heden om te toetsen of te herhalen wat er gebeurde in het verleden. Elke conclusie over dingen die niet toetsbaar zijn in het heden moet gebaseerd zijn op onbewijsbare veronderstellingen over het ontoetsbare verleden

Ernst Mayr, die door velen beschouwd wordt als een van de meest invloedrijke evolutionisten in de 20ste eeuw, stelt het op deze manier:

Evolutionaire biologie is in contrast met fysica en chemie een *historische wetenschap* — de evolutionist probeert gebeurtenissen en processen te verklaren die reeds plaatsgevonden zijn. Wetten en experimenten zijn *ongeschikte technieken* voor de uitleg van zulke gebeurtenissen en processen. In plaats daarvan *construeert men een historisch verhaal*, dat bestaat uit een tentatieve¹ reconstructie van het bepaalde scenario dat leidde tot de gebeurtenissen die men tracht te verklaren.[2] (nadruk toegevoegd).

Toch concludeert hij verbazingwekkend zo:

Geen onderwezen mens trekt de deugdelijkheid nog langer in twijfel van de zogenaamde evolutietheorie, waarvan we weten dat *ze een simpel feit is* [2] (nadruk toegevoegd).

Zogenaamde bewijzen voor evolutie

Wat is er zo duidelijk in onze wereld dat Mayr slijm-tot-mens-evolutie “een simpel feit” kan noemen, en dat volgens hem geen onderwezen mens evolutie in vraag zou stellen? Er zijn veel veronderstelde bewijzen voor evolutie. We zullen nu twee van zulke veronderstelde bewijzen beschouwen en we zullen ze onderzoeken in het licht van veeleer observatieve dan historische wetenschap.

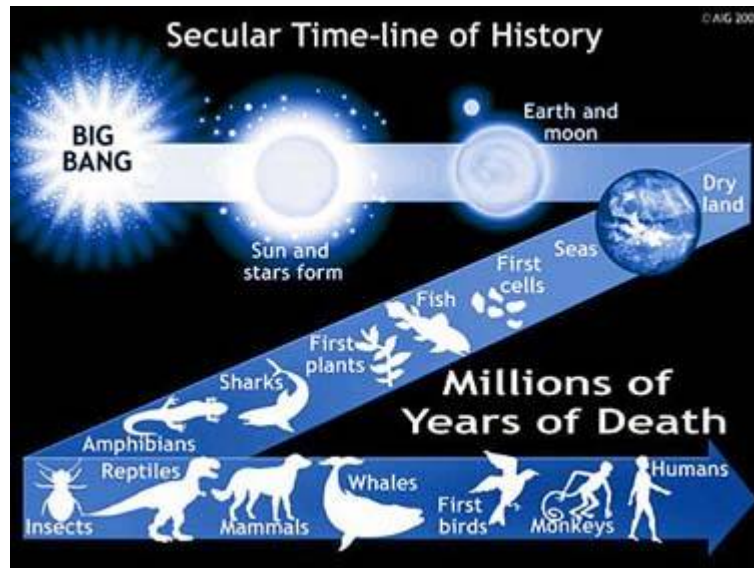
Evolutionisten beweren dikwijls dat de evolutietheorie niets van doen heeft met de oorsprong van het leven. Zij argumenteren dat evolutie te maken heeft met kwesties van veranderingen in organismen doorheen de tijd. Zij staan erop dat het leven progressief vooruitgegaan is door puur naturalistische middelen, zonder bovennatuurlijke interventie. Maar, als zij argumenteren dat leven voortgaat door puur naturalistische mechanismen, dan moeten zij ook een natuurlijk proces aanduiden waardoor leven tot bestaan kwam.

Eén verondersteld bewijs voor evolutie is dat leven spontaan begon in de grote oceanen van de aarde, bij benadering drie miljard jaren geleden.[3] Leerboeken, magazines en televisiedocumentaires bombarderen ons constant met dit zogenaamde feit. Wat is dan het bewijs voor de evolutie van le-

¹ Tentatief: proberend.

ven vanaf niet-levende moleculen? Er is er geen! Er bestaat geen methode om te determineren wat de “oude atmosfeer” van de aarde was, of de samenstelling van de oceanen in die tijd.[4] Niemand was daar toen aanwezig om dat milieu te testen of te onderzoeken. Niemand kan met enige zekerheid zeggen wat precies de chemische make-up was van de oorspronkelijke oceanen. Hoe kan dan beweerd worden dat eenvoudige proteïnen en nucleïnezuren op spontane wijze ontstonden?

Gebaseerd op onze kennis van deze moleculen, door gebruikmaking van observatieve wetenschap in het heden, is het moeilijk in te beelden dat deze processen gebeurden door naturalistische processen. Geen wetenschappelijke observatie heeft ooit aangetoond hoe deze complexe moleculen op spontane wijze zouden kunnen ontstaan, laat staan simultaan geëvolueerd en zichzelf op zo'n manier hebben samengesteld dat ze levend werden. Eén prominente evolutionist, Leslie Orgel, merkt op: “En zo, op het eerste zicht, zou men tot de conclusie kunnen komen dat leven in feite nooit begonnen kon zijn door chemische middelen”. [5]

Eén van de aangevoerde voornaamste bewijzen, gebruikt om de evolutietheorie te ondersteunen, is het fossielenverslag. Evolutionisten hebben lang voorgedragen dat de gefossiliseerde overblijfselen van dode organismen, zowel plantaardig als dierlijk, gevonden in de steenlagen, bewijzen dat het leven op aarde geëvolueerd is over miljoenen jaren. Maar hoe kan men deze conclusie trekken door gebruik te maken van observatieve wetenschap? Er zijn enkel fossielen te onderzoeken. Deze fossielen bestaan slechts in het heden. Er bestaat geen methode om direct te determineren wat er met deze schepselen gebeurde; evenmin om te determineren hoe ze stierven, noch hoe zij begraven werden in het sediment, noch hoelang het duurde eer ze fossiliseerden. Alhoewel het mogelijk is een verhaal op te stellen om het fossielenverslag te verklaren, kan dit ineengeflanst verhaal niet voldoen aan de criteria van echt wetenschappelijk onderzoek. Een verhaal over het verleden kan niet wetenschappelijk getoetst worden in het heden.

De creationist die het fossielenverslag bekijkt, trekt een heel andere conclusie dan de evolutionist. Voor de creationist vertegenwoordigen de fossielen in de lagen het resultaat van een wereldomvattend cataclysm met gigantische sedimentatie welke miljoenen op miljoenen schepselen begroef. Deze catastrofale gebeurtenis staat niet enkel in voor het fossielenverslag maar ook voor de steenlagen zelf (de afzetting van sediment in lagen is dan gebeurd door insorteringen van de turbulente vloed en de postdiluviaanse wateren). Welke zienswijze is nu juist? Noch de creationistische noch de evolutionistische verklaring kan getoetst worden in het heden.

Maar hier heeft de creationist wèl bewijsmateriaal. Het wordt gevonden in een boek, dat de Bijbel genoemd wordt. De Bijbel claimt het Woord van God te zijn. Het is een verslag over wat God deed en wanneer Hij dat deed. In de Bijbel leren we hoe het leven begon — God schiep het. De Bijbel helpt ons het fossielenverslag te begrijpen — veel ervan was het gevolg van een wereldwijde vloed, zoals beschreven is in Genesis 6-8. Zoals historische documenten bevestigen dat George Washington heeft bestaan, hebben we een betrouwbaar historisch document, de Bijbel, om ons antwoorden te geven over de oorsprongen en over onze wereld.

Een evolutionist heeft geen historische documentatie voor zijn zienswijze. Hij vertrouwt op de veronderstellingen van historische wetenschap, ter ondersteuning. Hierin ligt een fundamenteel misverstand over het doel en potentieel van wetenschap. Wetenschappelijk onderzoek heeft helemaal te maken met het onderzoek van processen die observeerbaar zijn, toetsbaar en herhaalbaar. De oorsprong en ontwikkeling van leven op aarde kan niet geobserveerd, getoetst of herhaald worden omdat het in het verleden gebeurde.

Is evolutie dan observatieve wetenschap? Nee, evolutie valt onder kenmerk van historische wetenschap; het is een geloofssysteem met betrekking tot het verleden. Hoe kan een evolutionist in evolutie geloven zonder streng wetenschappelijk bewijs? Het antwoord is: *hij wil het zo*. Evolutionisten zijn vrij oprecht in wat ze geloven, maar uiteindelijk is dat geloof gebaseerd op hun zienswijze dat de wereld van zichzelf begon, middels geheel naturalistische processen. Er bestaat een term voor dit type van geloofssysteem — die term is *religie*. Religie is “een reden, een principe, of een activiteit die nagestreefd wordt met ijver of met gewetensvolle devotie”.^[6] Daarbij moet gezegd worden dat religie niet noodzakelijk het concept van God in zich draagt.

Enkele observaties van 's werelds voornaamste evolutionisten kunnen nu de vraag in de titel van dit artikel (hoofdstuk 21 van ons boek *New Answers Book 2*) in perspectief zetten.

Evolutie als een religie

Dr. Michael Ruse, van het Departement Filosofie aan de Universiteit van Guelph in Ontario, is een filosoof van wetenschappen, in het bijzonder van de evolutionaire wetenschappen. Hij is auteur van verscheidene boeken over het darwinisme en de evolutietheorie. Hij schreef in een artikel van de *National Post*:^[7]

Evolutie wordt gepromoot door zijn praktiseerders als zijnde meer dan louter wetenschap. Evolutie is verbreed als een ideologie, een seculiere religie — een volwassen alternatief voor het Christendom, met betekenis en moraliteit ... Evolutie is een religie. Dit was waar voor evolutie van in het begin, en het is nog steeds waar voor evolutie vandaag.

Dit is een ongelooflijke toegeving: de studie van de oorsprong en ontwikkeling van levensvormen op aarde is niet “louter wetenschap” maar wel “een seculiere religie”.

En dat is ook de zienswijze van William Provine, de Charles A. Alexander professor Biologische Wetenschappen van het Departement Ecologie en Evolutionaire Biologie aan de Cornell Universiteit. Hij schrijft ons in *Origins Research*: “Laat me mijn zienswijzen samenvatten over wat moderne evolutionaire biologie ons luid en duidelijk vertelt”.^[8] Nu zou je verwachten dat deze voorname professor biologie zou zeggen dat moderne evolutionaire biologie ons iets vertelt over de oorsprong van het leven of iets over natuurlijke selectie of iets over de oorsprong van de soorten of iets over genetica. Maar nee! Volgens deze leidende evolutionaire bioloog vertelt moderne evolutionaire biologie ons luid en duidelijk:

Er zijn geen goden, geen doelen, geen doelgerichte machten van enige soort. Er is geen leven na de dood. Als ik sterf dan ben ik absoluut zeker dat ik dood ga. Dat is het einde voor mij. Er bestaat geen ultiem fundament voor ethiek, geen ultieme betekenis van het leven, en evenmin geen vrije wil voor mensen.^[8]

Het is duidelijk dat deze twee invloedrijke biologen geloven dat evolutie werkelijk een religie is — een religie van atheïsme, waar geen eindproducten zijn en waar evolutie als opperste regeert.

Atheïstische religie

Paul Johnson beschrijft in een voortreffelijk artikel over de opkomst van het darwiniaans fundamentalisme in *The Spectator* het geloofssysteem van atheïstische evolutionisten:

De natuur maakt geen onderscheid tussen een bergketen, zoals de Alpen, of een steen, of een slim wetenschapper zoals professor Dawkins, omdat de natuur blind, gevoelloos en geesteloos is, zijnde louter een proces dat opereert volgens de regels die niet ontworpen zijn maar er gewoon zijn.^[9]

Alhoewel Paul Johnson het woord *natuur* gebruikt, wijst hij feitelijk op evolutie. Hiermee bedoelt hij toevals- en willekeurige processen door natuurlijke selectie over aeonen van tijd. Dit is het proces waardoor volgens evolutionisten *alles* werd gecreëerd. Dit *alles* kan een levenloos object zijn zoals een bergketen, of ongelooflijk complexe creaturen zoals u en de auteurs van dit boek.

Dit geloof in moleculen-tot-mens evolutie kan ervoor zorgen dat mensen atheïsten worden, en het doet dat ook, zoals toegegeven wordt door de vermaarde atheïst Dr. Richard Dawkins, de Charles Simonyi professor van Public Understanding of Science aan de Oxford Universiteit. In antwoord op de vraag “**Is atheïsme de logische extensie van het geloof in evolutie?**” antwoordde Dawkins: “**Het is mijn persoonlijk gevoel dat de kennis van evolutie mij naar atheïsme leidde**”.[10](#)

Evolutie gecontrasteerd met Christendom

De enige ware religie is het Christendom. Ware religie zal een verklaring geven voor:

- *Een heilig boek* — Het Christendom leert dat de Bijbel het Woord van God is en dat dit boek ons leert wat te geloven met betrekking tot God en wat God van ons eist. Het heilige boek van de evolutionisten echter is Darwins *Origin of Species*. De evolutionisten geloven dat dit boek een verklaring geeft voor het begin en de ontwikkeling van leven op aarde [\[11\]](#) zonder de noodzaak van enige God of bovennatuurlijke bewerker.
- *De oorsprong van alles* — Het Christendom leert dat in het begin God alles schiep (dat is: het hele universum met alle sterren en planeten, alle plantaardige en dierlijke levensvormen, en het menselijke leven) ex nihilo (uit niets), in een periode van zes letterlijke dagen. In vergelijking hiermee: evolutie leert dat in het begin in feite *niets* explodeerde en gradueel evolueerde over miljarden jaren tot in het universum dat we vandaag zien.
- *De oorsprong van dood en lijden* — Het Christendom leert dat toen God alles schiep, dit volmaakt was. Als gevolg van de zonde [opstand] van de eerste mens, Adam, kwamen dood, ziekte en lijden op het toneel. Evolutie erkent het woord *zonde* niet maar leert dat vis-tot-filosoof evolutie enkel via dood kan doorgaan. Vandaar dat dood, ziekte en lijden de noodzakelijke drijvende krachten zijn van evolutie; van dit concept kennen we de uitdrukking: *survival of the fittest*.
- *De reden waarom mensen hier zijn* — Het Christendom leert dat mensen het hoogtepunt zijn van Gods schepping en dat zij gemaakt zijn naar Gods beeld en gelijkenis. In contrast hiermee leert amoëbe-tot-architect evolutie dat mensen geëvolueerd zijn vanuit een aapachtige voorvader die op zijn beurt evolueerde vanuit een ander soort van dier.
- *De toekomst van mensen* — Het Christendom leert dat op een dag de Heer Jezus Christus zal terugkeren naar deze aarde en dat Hij een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal scheppen waar mensen die op Hem als hun Heer en Redder vertrouwden met God voor eeuwig zullen leven. Evolutie, aan de andere kant, leert dat mensen niet het eindproduct zijn van evolutie; evolutie zal doorgaan en mensen zullen ofwel uitsterven of evolueren in een of andere soort van creatuur dat beslist niet menselijk zal zijn.
- *De toekomst van het universum* — Het Christendom leert dat het huidige universum door God zal vernietigd worden en dat Hij daarna een nieuwe hemel en aarde zal scheppen. Evolutie echter leert dat op een dag het universum een zogenaamde *hittedood* zal bereiken, alhoewel het in feite een *koude* dood zal zijn, omdat de temperatuur van het universum slechts een fractie van een graad boven het absolute nulpunt zal zijn. Dit zal gebeuren wanneer alle energie die beschikbaar is voor werkzaamheid zal opgebruikt zijn, en daarna zal er niets meer gebeuren — het universum zal enkel “zijn”. De tijdsperiode voor het universum om deze toestand te bereiken is bijna niet te vatten. Men denkt dat het zo’n duizend miljard jaren zal vergen voordat alle sterren al hun brandstof zullen verbruikt hebben en uitvallen. Tegen die tijd, uiteraard, zal er geen leven zijn in het universum; elke levensvorm, mensen inbegrepen, zal miljarden jaren eerder al uitgestorven zijn. Er zullen dan nog wel occasionele flashes van sterrenlicht zijn in het donkere universum wanneer erg grote sterren in elkaar storten om zwarte gaten te vormen. Voor de volgende 10^{122} (dat is cijfer 1 gevolgd door 122 nullen!) jaren zal deze zogenaamde Hawking-radiatie het enige gebeuren zijn in het universum. Daarna, als alle zwarte gaten ‘verdamp’t zijn zal er

10²⁶ jaren duisternis zijn gedurende welke tijd het universum gewoon zal “zijn” en er niets meer zal gebeuren.

Evolutie — een aantrekkelijke religie

Op het eerste zicht lijkt het geloof in evolutie geen aantrekkelijke propositie te zijn. Maar wat ze aantrekkelijk maakt is dat er geen God is aan wie je rekenschap moet afleggen voor je daden. Het volgende citaat van een atheïst laat dat ook blijken:

Wij voelen ons niet langer als gasten in het huis van iemand anders en daardoor verplicht ons gedrag te schikken naar een reeks voorafbestaande kosmische regels. Het is nu ónze schepping. Wij maken de regels. Wij bepalen de parameters van de realiteit. Wij creëren de wereld, en omdat wij dat doen, voelen wij ons niet langer iets verschuldigd aan bovenstaande machten. Wij hoeven niet langer ons gedrag te rechtvaardigen, want wij zijn nu de architecten van het universum. Wij zijn aan niets bovenstaands verantwoordelijk dan aan onszelf, want wij zijn het koninkrijk, de macht en de heerlijkheid voor eeuwig en eeuwig.[12]

Evolutie leidt daarom tot de leer dat je kan doen wat je wilt. Je kan leven zoals het je zelf bevalt. Veel mensen vandaag leven zo'n leven. Zij hebben het geloof van hun voorvaders verlaten en hebben de evolutieleer met haar atheïsme omarmd. Niet te verwonderen dat we leven in een “ik, ik, ik” hedonistische² maatschappij waar alles wat je doet gedaan wordt om jezelf te plezieren. Dit is meer dan zelfzucht; het is geheel decadent en geheel tegengesteld aan wat Christendom leert over wat onze ambitie zou moeten zijn — ons hoofddoel is God te verheerlijken (niet onszelf) en Hem te dienen (niet onszelf) voor altijd.

Voetnoten

1. *The American Heritage Dictionary of the English Language*, 1996, s.v. “Science”.
2. Ernst Mayr, “Darwin’s Influence on Modern Thought”, *Scientific American*, July 2000, p. 80, 83.
3. For the sake of this discussion, we will not consider the proposal made by some who claim that primitive life was brought to earth by aliens in the distant past.
4. The authors accept the biblical view of history, not the millions-of-years view. They do not accept the evolutionary time scale; this is presented here merely for the sake of this discussion.
5. Leslie E. Orgel, “The Origin of Life on Earth”, *Scientific American*, October 1994, p. 78.
6. *The American Heritage Dictionary of the English Language*. 1996, s.v., “Religion”.
7. Michael Ruse, “Saving Darwinism from the Darwinians”, *National Post*, May 13, 2000, p. B-3.
8. William B Provine, *Origins Research* 16, no. 1 (1994): 9.
9. Paul Johnson, “Where the Darwinian Fundamentalists Are Leading Us”, *The Spectator*, April 23, 2005, p. 32.
10. Laura Sheahen and Dr. Richard Dawkins, “The Problem with God: Interview with Richard Dawkins”, www.beliefnet.com/story/178/story_17889.html.
11. I (MW) once knew a professor of biology who told me that he believed that Darwin’s writings were inspired and that he read from the *Origin of Species* for at least 20 minutes every night before retiring to bed!
12. Jeremy Rifkin, *Algeny* (New York: Viking Press, 1983), p. 244.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

² Hedonisme: de leer dat zinnelijk genot het richtsnoer van het menselijk handelen hoort te zijn en het hoogste goed is.